

Sygn. akt IV P 230/16

WYROK

W IMIENIU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lutego 2017 r.

Sąd Rejonowy w Puławach IV Wydział Pracy

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Sadu Rejonowego Magdalena Gałkowska

Protokolant st.sekr.sąd. Agnieszka Rzepkowska

po rozpoznaniu w dniu 3 lutego 2017 r. w Puławach

sprawy z powództwa A. T.

przeciwko Dom Dziecka (...) w P.

o sprostowanie świadectwa pracy

1. Prostuje świadectwo pracy wydane powodowi A. T. przez pozwanego Dom Dziecka (...) w P. w jego pkt 1 poprzez wykreślenie zapisu dotyczącego daty rozpoczęcia trwania stosunku pracy - „1 października 2016r. „ a wpisanie „28 września 2016r.”;
2. Nie obciąża pozwanego kosztami procesu.

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 1 grudnia 2016r. powód A. T. wnosił o zobowiązanie pozwanego (...) Dziecka (...) w P. do sprostowania wydanemu jemu świadectwa pracy, noszącego datę sporządzenia 31 października 2016r. w jego ust.1, poprzez usunięcie z jego treści daty 1.10.2016r, jako błędnie wskazującej początek zatrudnienia u pozwanego pracodawcy oraz zastąpienie datą 28.09.2016r., to jest datą, w której doszło do restytucji jego stosunku pracy z pozwanym Domem Dziecka (...) w P..

Pozwany Dom Dziecka (...) w P. powództwa nie uznawał i wnosił o jego oddalenie.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód A. T. zatrudniony był w pozwanym Domu Dziecka (...) w P. jako wychowawca od dnia 1 września 1986r. (bezsporne).

W dniu 27 sierpnia 2015r. dyrektor pozwanego sporządziła na piśmie oświadczenie woli o rozwiązaniu z powodem umowy o pracę zawartej w dniu 1 września 1986r. za trzymiesięcznym okresem wypowiedzenia i stosunek pracy, w wyniku tej jednostronnej decyzji pracodawcy rozwiązał się z dniem 30 listopada 2015r. (bezsporne). Powód odwołał się do tut. sądu od tej decyzji pozwanego pracodawcy o wypowiedzeniu jemu umowy o pracę i wyrokiem z dnia 1 kwietnia 2016r. w sprawie IVP 175/15, tut. sąd przywrócił powoda A. T. do pracy w pozwanym (...) Dziecka (...) w P. na poprzednie warunki pracy i płacy (bezsporne). Wyrokiem z dnia 22 września 2016r., wydanym w sprawie

VIII Pa 58/16, Sąd Okręgowy w Lublinie VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, oddalił apelację pozwanego pracodawcy (bezsporne).

W piśmie z dnia 28 września 2016r., złożonym dyrektor pozwanego Domu Dziecka M. B. tego dnia (środa), powód zgłosił pozwanemu pracodawcy swoją gotowość do niezwłocznego podjęcia pracy na stanowisku wychowawcy (k.26), a dyrektor pozwanego na tym piśmie umieściła tego dnia adnotację „przywracam Pana do pracy na poprzednich warunkach pracy i płacy w Domu Dziecka (...) w P. z dniem 28 września 2016r.” (k.26, zeznania stron słuchanych w trybie art. 299 kpc k.35-35v). Tego też dnia powód i dyrektor pozwanego M. B. ustalili, iż powód wykona badania lekarskie z zakresu medycyny pracy i takie skierowanie, tego dnia, powód otrzymał (zeznania stron słuchanych w trybie art. 299 kpc). W dniu 29 września 2016r. rano powód umówił w Centrum Medycznym (...) w P. termin wykonania badań z zakresu medycyny pracy na dzień 3.10.2016r., niezwłocznie poinformował o tym mailem wysłanym tego dnia o godz. 7.55 pracodawcę i poprosił pracodawcę o usprawiedliwienie jego nieobecności do czasu skompletowania wszystkich dokumentów tj. do 3.10.2016r. włącznie (akta osobowe, k.28). Tego też dnia powód udał się do Krajowego Rejestru Karnego przy Sądzie Rejonowym Lublin- Zachód po dokument - zapytanie o karalność i 29 września 2016r. uzyskał taki dokument (akta osobowe, zeznania powoda słuchanego w trybie art. 299 kpc).

Dyrektor pozwanego w dniu 29 września 2016r. sporządziła pismo nazwane „Przywrócenie do pracy”, wpisując w jego treści, iż z dniem 28 września 2016r., zgodnie z art. 45 kp, na podstawie wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie podtrzymującego wyrok Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 1 kwietnia 2016r. w sprawie IVP 175/15 przywraca A. T. do pracy na poprzednich warunkach pracy i płacy w Domu Dziecka (...) w P., a jako termin rozpoczęcia pracy podała - „uzależniony od wykonania badań lekarskich (skierowanie wydane 28.09.16r.), na prośbę pracownika przesunięty na dzień 4.10 2016r. „ – k. 27.

W sobotę 1 października 2016r. powód poprosił pracującą z nim w grupie wychowawcę o podanie daty, kiedy jest on wpisany do grafiku i wychowawca przesłała mu zdjęcie grafiku, z którego wynikało, że powód jest wpisany do grafiku na dzień 5 października 2016r. godz. 6.00 (zeznania powoda słuchanego w trybie art. 299 kpc).

W dniu 3 października 2016r. powód odbył badania lekarskie i uzyskał zaświadczenie lekarskie (bezsporne).

W dniu 5 października 2016r. powód zgłosił się do pracy na godz. 6.00, poczekał na dyrektor M. B., która zapytała go dlaczego nie przyjechał do pracy poprzedniego dnia, a następnie przedstawiła mu plik przygotowanych już przez nią wcześniej dokumentów: „Przywrócenie do pracy”, zakres czynności i obowiązków, pismo „Pracownik DD w P. przy wykonywaniu zadań na swoim stanowisku, zobowiązany jest do:”, powierzenie obowiązków opiekuna nocnego, kilka oświadczeń powoda, arkusz oceny wraz z załącznikami, a także dokument – „umowa o pracę na czas nieokreślony”, z treści której wynikało, że umowa ta została zawarta przez strony 4 października 2016r. od dnia 1 października 2016r. na czas nieokreślony, a powód ma pracować jako wychowawca (dokumenty- akta osobowe, k.29, zeznania powoda słuchanego w trybie art. 299 kpc). Powód przeczytał te dokumenty, złożył na nich podpisy, w szczególności podpisał przedstawioną mu umowę o pracę na czas nieokreślony, ale nie zastanawiał się nad jej treścią (zeznania powoda słuchanego w trybie art. 299 kpc).

Od dnia 5 października 2016r. powód przystąpił faktycznie do wykonywania obowiązków wychowawcy w pozwanym Domu Dziecka (bezsporne).

W dniu 19 października 2016r. powód złożył oświadczenie woli o wypowiedzeniu umowy o pracę łączącej strony, a następnie w piśmie z dnia 24 października 2016r. złożył wniosek do pracodawcy o rozwiązanie umowy o pracę za porozumieniem stron z dniem 31 października 2016r., a dyrektor pozwanego wyraziła na to zgodę (akta osobowe).

W dniu 31 października 2016r. umowa o pracę łącząca strony rozwiązała się, a powód otrzymał drogą pocztową w dniu 7 listopada 2016r. świadectwo pracy (akta osobowe).

W piśmie z dnia 10 listopada 2016r. powód zwrócił się do pozwanego pracodawcy o sprostowanie wydanego jemu świadectwa pracy w jego ust.1, poprzez usunięcie z jego treści daty 1.10.2016r, jako błędnie wskazującej początek

zatrudnienia u pozwanego pracodawcy oraz zastąpienie go datą 28.09.2016r., to jest datą, w której doszło do restytucji jego stosunku pracy z pozwanym i poprzez usunięcie z jego treści wyrazu „starszy” oraz w jego pkt 2, poprzez usunięcie z jego treści wyrazu „starszy” (akta osobowe). Pismem z dnia 21 listopada 2016r. dyrektor pozwanego poinformowała powoda, że nie zasługuje na uwzględnieniem jego wnioszek sprostowania świadectwa pracy w części dotyczącej oznaczenia początku jego zatrudnienia (akta osobowe).

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy i aktach osobowych powoda, które nie były kwestionowane przez żadną ze stron. Także zeznania stron słuchanych w trybie art. 299 kpc korelują z dokumentami złożonymi do akt sprawy i zasługują na obdarzenie ich wiarą w całości.

Sąd Rejonowy w Puławach zważył co następuje:

Żądanie powoda sprostowania wydanemu jemu przez pozwaną Dom Dziecka (...) w P. świadectwa pracy w jego ust.1, poprzez usunięcie z jego treści daty 1.10.2016r, jako błędnie wskazującej początek zatrudnienia u pozwanego pracodawcy oraz zastąpienie datą 28.09.2016r., zasługuje na uwzględnienie.

Poza sporem jest, że prawomocne orzeczenie przywracające powoda do pracy w pozwanym Domu Dziecka zapadło w dniu 22 września 2016r., a powód w terminie 7 dni od przywrócenia do pracy, czyli w terminie określonym w art 48§1 kp, zgłosił pozwanemu pracodawcy swoją gotowość niezwłocznego podjęcia pracy w wyniku wyroku przywracającego go do pracy w pozwanym Domu Dziecka na poprzednie warunki pracy i płacy.

Na wstępie podnieść należy, że restytucja stosunku pracy na podstawie wyroku przywracającego pracownika do pracy nie następuje automatycznie. Jej warunkiem jest wyrażenie przez pracownika woli kontynuowania zatrudnienia, właśnie poprzez zgłoszenie pracodawcy swojej gotowości niezwłocznego podjęcia pracy. Jeżeli więc w terminie wskazanym w art. 48§1 kp, czyli w terminie 7 dni od przywrócenia do pracy, pracownik zgłosi pracodawcy swoją gotowość do podjęcia pracy, to w takich okolicznościach można uznać, że pozostaje on - od tego momentu, w gotowości do pracy w znaczeniu prawnym, a więc nawet jeśli pracodawca nie dopuszcza go do jej wykonywania, to ma obowiązek wypłaty wynagrodzenia. W świetle orzecznictwa Sądu Najwyższego, skutecznego zgłoszenia gotowości do świadczenia pracy nie przekreśla nawet utrata zdolności do wykonywania umówionej pracy, gdyż chodzi tu o gotowość w znaczeniu prawnym, a nie faktycznym. Pracownik bowiem może nie być zdolny do faktycznego świadczenia pracy, np. w związku z chorobą, niemniej nie wyklucza to możliwości zgłoszenia gotowości do pracy, do której przystąpi, po ustaniu przyczyny niezdolności. Uprawomocnienie się wyroku przywracającego pracownika do pracy i zgłoszenie przez pracownika gotowości do jej podjęcia w okresie 7 dni od tej daty, powoduje reaktywację stosunku pracy, niezależnie od okoliczności uniemożliwiających przystąpienie do wykonywania pracy. Jeśli w takich okolicznościach pracodawca nie dopuści pracownika do wykonywania pracy należy przyjąć, że przez cały okres nieprzeznaczony na świadczenie pracy pozostaje on w gotowości do jej wykonywania w znaczeniu prawnym, a nie faktycznym (np. wyrok Sądu Najwyższego w sprawie IIPK 193/11). Oświadczenie pracownika o gotowości w sensie faktycznym lub prawnym podjęcia pracy przy spełnieniu warunków dotyczących terminu powoduje, niezależnie od woli pracodawcy, wznowienie stosunku pracy. Od momentu złożenia zapewnienia o gotowości pracownikowi przysługują świadczenia ze stosunku pracy, np. wynagrodzenie gwarantowane za czas choroby mimo niewykonywania pracy.

Sąd rozpoznający sprawę podziela takie stanowisko orzecznictwa i wobec tego uznać należy, że powód skutecznie zgłosił swoją gotowość do podjęcia pracy w dniu 28 września 2016r. i od tego dnia pozostawał on w gotowości - w znaczeniu prawnym, do jej podjęcia. Powód jednak nie mógł tego dnia faktycznie przystąpić do wykonywania pracy jako wychowawca, jako że - wolą pozwanego pracodawcy było, aby powód, skoro nie był pracownikiem pozwanego (...) w okresie od 1 grudnia 2015r., poddał się badaniom lekarskim w celu ustalenia jego zdolności do pracy na stanowisku, na którym ma - w wyniku przywrócenia go do pracy, pracować. Powód wykonał wolę pracodawcy i po otrzymaniu skierowania na badania lekarskie z zakresu medycyny pracy, niezwłocznie umówił się na te badania. Zatem faktycznie powód mógł przystąpić do wykonywania pracy na stanowisku wychowawcy w wyniku wyroku przywracającego go do pracy dopiero po uzyskaniu takiego orzeczenia lekarskiego, jak też i po uzyskaniu zaświadczenia o niekaralności- bo

taka była wola pozwanego pracodawcy a więc faktycznie mógł przystąpić do wykonywania przez siebie obowiązków wychowawcy dopiero po 3 października 2016r.

Natomiast pozostawał on w gotowości do pracy - w znaczeniu prawnym w rozumieniu art. 48§1 kp od dnia 28 września 2016r., bo był to dzień, gdy powód na piśmie, ale też i ustnie, zgłosił pracodawcy swoją gotowość do wykonywania pracy w Domu Dziecka na poprzednich warunkach pracy i płacy. Początkowo wydaje się, że dyrektor pozwanego Domu Dziecka rozumiała istotę gotowości do pracy zgłoszonej przez powoda w dniu 28 września, bo na jego piśmie naniosła adnotację, iż właśnie z tym dniem przywraca powoda do pracy na poprzednich warunkach pracy i płacy, a także w kolejnym piśmie z dnia 29 września także uznała, że powód został przywrócony do pracy z dniem 28 września 2016r., a rozpocznie on pracę po wykonaniu badań lekarskich. Tymczasem potem dyrektor pozwanego sporządziła umowę o pracę na czas nieokreślony i tam wpisała jako datę rozpoczęcia trwania stosunku pracy dzień 1 października 2016r. Podnieść w tym miejscu należy, że z uwagi na fakt, iż przywrócenie do pracy następuje na warunkach istniejących w chwili rozwiązania umowy o pracę, pracodawca nie musi ich ponownie określać przez wskazanie stanowiska pracy, warunków wynagradzania i innych elementów treści stosunku pracy (wyr. SN w sprawie I PK 490/02). Powrót pracownika do pracy po przywróceniu powoduje dalszą realizację tej samej, a nie takiej samej umowy o pracę. Nie ma więc potrzeby sporządzania nowej umowy o pracę, gdyż formalnie obowiązuje "dotychczasowa" umowa. Stosunek pracy zostaje bowiem odtworzony mocą samego orzeczenia sądu. Zatem dyrektor pozwanego nie musiała zawierać nowej umowy o pracę z powodem i sporządzona przez nią umowa o pracę o treści przedstawionej w dniu 5 października 2016r. powodowi nie ma znaczenia dla uznania woli stron co do daty rozpoczęcia trwania restytuowanego stosunku pracy.

Wobec tego, skoro stosunek pracy łączący strony zaistniał - na skutek wyroku przywracającego powoda do pracy i wyrażenia przez niego woli kontynuowania tego stosunku pracy od dnia 28 września 2016r., to taka też data rozpoczęcia trwania tego reaktwowanego stosunku pracy pomiędzy stronami winna być wpisana w świadectwie pracy wydanym powodowi – zgodnie z §2 art. 97kp. Tymczasem pozwany pracodawca wpisał datę 1 października 2016r., jako datę rozpoczęcia trwania tego stosunku pracy i uczynił to z przyczyn zupełnie niezrozumiałych, nielogicznych i wbrew istocie restytucji stosunku pracy wyniku przywrócenia do pracy.

Zatem sąd sprostował wydane powodowi świadectwo pracy – zgodnie z art. 97§2¹ kp.

O kosztach sąd orzekł na podstawie art. 102kpc.